ธนาคารแห่งประเทศไทย

8 พฤศจิกายน 2555

เรียน ผู้จัดการ

ธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร

ที่ ธปท. ฝนส. (21) ว. 1799/2555 เรื่อง แนวทางในการคำนวณอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Leverage ratio) ตามหลักเกณฑ์ Basel III

1. เหตุผลในการออกหนังสือเวียน

ตามที่ Basel Committee on Banking Supervision (BCBS) ได้ออกหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนฉบับใหม่ Basel III: A global regulatory framework for more resilient banks and banking systems (Revised version : June 2011) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับดูแลให้ระบบสถาบันการเงินมีความแข็งแกร่งมากขึ้น และลดการส่งต่อความเสี่ยงของระบบสถาบันการเงินไปยังภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง นั้น

หลักเกณฑ์ Basel III ได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Leverage ratio) เพิ่มเติมจากการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น (Risk based measure) เพื่อใช้ควบคุมปริมาณการทำธุรกรรมทั้งในงบดุลและนอกงบดุลของธนาคารพาณิชย์ให้เหมาะสม และเพื่อเป็นการลดปัญหาจากการที่ธนาคารพาณิชย์มีการขยายสินทรัพย์ด้วยการก่อหนี้สินเกินตัว (Excessive leverage) ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดวิกฤตการเงินของประเทศสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศยุโรป ในช่วงที่ผ่านมา ทั้งนี้ Leverage ratio นี้จะไม่คำนึงถึงระดับความเสี่ยงของสินทรัพย์ (Non-risk based) และเน้นความโปร่งใสโดยคำนวณจากมูลค่าตามที่บันทึกบัญชีเป็นหลัก

ดังนั้น เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถติดตามข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้ในอนาคตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางการเงินของประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงออกหนังสือเวียนฉบับนี้ เพื่อแจ้งหลักการของวิธีการคำนวณและให้ธนาคารพาณิชย์ทดลองคำนวณอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Leverage ratio) ตามแนวทางที่ BCBS กำหนด ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะมีหนังสือเพื่อกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์จัดส่งแบบรายงานข้อมูลการคำนวณ Leverage ratio ของธนาคารพาณิชย์ (Solo basis) โดยยังไม่ต้องรวมข้อมูลของบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจทางการเงิน ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยจะแจ้งรูปแบบและกำหนดเวลาการรายงานให้ทราบต่อไป

ฝนสว10-งท000 01 -25551108

งท 000	วันที่ 8 พ.ย. 2555

2. เนื้อหา

2.1 คำจำกัดความ

ในหนังสือเวียนฉบับนี้

“ธนาคารพาณิชย์” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินทุกธนาคาร

“Specific provision” หมายความว่า เงินสำรองที่ได้กันไว้สำหรับสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งหมด โดยธนาคารพาณิชย์ต้องสามารถระบุได้ว่าเป็นเงินสำรองที่ได้กันไว้สำหรับสินทรัพย์หรือรายการนอกงบดุลใด ทั้งนี้ รวมถึงเงินสำรองที่ได้กันไว้สำหรับส่วนที่ลดลงจากการปรับมูลค่าตามราคาตลาดของตราสารหนี้และตราสารทุนที่ถือไว้เพื่อค้าและเผื่อขาย และมูลค่าการด้อยค่าด้วย แต่ไม่รวมเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติที่ธนาคารพาณิชย์นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 แล้ว

2.2 หลักการ

BCBS ได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรง Leverage ratio ซึ่งเป็นอัตราส่วนด้านเงินกองทุนเพิ่มเติมจากการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำ สำหรับใช้ควบคุมปริมาณการทำธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ เพื่อไม่ให้มีการขยายสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลด้วยการอาศัยแหล่งเงินทุนจากการก่อหนี้สินมากเกินกว่าเงินกองทุนที่มีรองรับ

โดยในเบื้องต้น BCBS ได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องดำรง Leverage ratio ขั้นต่ำเท่ากับร้อยละ 3 ในแต่ละไตรมาส ตามอัตราส่วนที่กำหนด ดังนี้

$$\frac{\text{เงินกองทุน}}{\text{สินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น}} \geq \text{Leverage ratio ขั้นต่ำ}$$

โดย

เงินกองทุน หมายถึง (1) เงินกองทุนชั้นที่ 1 ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยองค์ประกอบของเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ หรือ (2) เงินกองทุนทั้งสิ้นของสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยองค์ประกอบของเงินกองทุนสำหรับสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้ใช้มูลค่าของเงินกองทุนรายเดือน มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยของแต่ละไตรมาส

สินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Total exposure) หมายถึง ผลรวมของฐานะสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลทุกรายการ ทั้งนี้ ให้ใช้มูลค่าผลรวมของฐานะดังกล่าวข้างต้นรายเดือนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยของแต่ละไตรมาส

2.3 หลักเกณฑ์การคำนวณ Leverage ratio

ให้คำนวณผลรวมของสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Total exposure) สำหรับ Leverage ratio จากมูลค่าที่บันทึกตามมาตรฐานการบัญชี (รายละเอียดการคำนวณปรากฏตามเอกสารแนบ) โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

- รายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่ไม่ใช่ธุรกรรมอนุพันธ์ให้ใช้มูลค่าสุทธิหลังหัก Specific provision และการปรับมูลค่าต่าง ๆ[1]

- ธุรกรรมอนุพันธ์ให้ใช้มูลค่าผลกำไรที่เกิดจากการวัดมูลค่ายุติธรรม และมูลค่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Gross add-ons : A_{Gross}) ที่คำนวณตามวิธี Current exposure method (วิธี CEM)

- ไม่อนุญาตให้ปรับลดมูลค่าสินทรัพย์ด้วยหลักประกัน ทั้งกรณีหลักประกันที่เป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตน (Physical collateral) และหลักประกันทางการเงิน (Financial collateral) การค้ำประกัน (Guarantee) หรือ การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตอื่น ๆ (Credit risk mitigation) เช่น การซื้ออนุพันธ์ด้านเครดิต เป็นต้น

- ไม่อนุญาตให้หักกลบหนี้ในงบดุลระหว่างเงินให้กู้และเงินฝาก

2.4 แผนการบังคับใช้อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Leverage ratio) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของ BCBS

แผนการบังคับใช้ ประกอบด้วย 3 ช่วง ดังนี้

1. ช่วงระยะสังเกตการณ์ (ปี 2554 – ปี 2559)

ธนาคารแห่งประเทศไทยจะติดตามข้อมูลLeverage ratio ตั้งแต่ปี 2554 – 2559 เพื่อประเมินความเหมาะสมของหลักการคำนวณ โดยในระหว่างปี 2556 – 2559 นั้น จะเป็นช่วงที่ให้ธนาคารพาณิชย์ทดลองคำนวณ Leverage ratio คู่ขนานกับอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น (Parallel run) โดยกำหนด Leverage ratio ขั้นต่ำที่ร้อยละ 3

2. ช่วงพิจารณาสรุปหลักเกณฑ์ (ปี 2560)

ธนาคารแห่งประเทศไทยจะติดตามผลการพิจารณาของ BCBS ซึ่งจะกำหนดข้อสรุปในหลักการและ Leverage ratio ขั้นต่ำที่จะนำมาบังคับใช้จริง โดยธนาคารแห่งประเทศไทย

---

[1] กรณีธนาคารพาณิชย์เลือกใช้วิธีการบันทึกสินทรัพย์ด้วยมูลค่ายุติธรรม (Fair value option) ตามมาตรฐานบัญชีว่าด้วยการรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (หรือ International Accounting Standard 39 Financial Instruments: Recognition and Measurement หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม) และมีการปรับปรุงเงินกองทุนจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยการหักผลกำไรที่เกิดจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่ายุติธรรม หรือบวกกลับผลขาดทุนที่เกิดจากการลดลงของมูลค่ายุติธรรมตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยองค์ประกอบของเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ และสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ แล้วแต่กรณี ยกตัวอย่างเช่น ธนาคารพาณิชย์ได้หักกำไร 5 บาท ที่เกิดจากเงินให้สินเชื่อมีมูลค่ายุติธรรมเพิ่มขึ้นจาก 100 บาท เป็น 105 บาท ออกจากเงินกองทุน ดังนั้น ให้ธนาคารพาณิชย์ปรับมูลค่าของเงินให้สินเชื่อที่ใช้ในการคำนวณ Leverage ratio จาก 105 บาท เป็น 100 บาท เนื่องจากมูลค่าที่เพิ่มขึ้น 5 บาท นั้นได้ถูกนำไปหักออกจากเงินกองทุนแล้ว

จะนำผลวิเคราะห์ที่ได้จากการทดลองคำนวณ Leverage ratio ในช่วง Parallel run มาประกอบการพิจารณาข้อสรุปของหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมเพื่อบังคับใช้กับธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยต่อไป

3. การนำมาบังคับใช้ตามกฎหมาย (ปี 2561)

ธนาคารแห่งประเทศไทยจะนำข้อสรุปหลักเกณฑ์ Leverage ratio มาพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยเพื่อบังคับใช้ตามกฎหมายต่อไป

ดังนั้น ในช่วงระยะสังเกตการณ์ ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงใคร่ขอความร่วมมือธนาคารพาณิชย์ทุกแห่ง ในการรายงานข้อมูล Leverage ratio ของธนาคารพาณิชย์ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาสรุปหลักเกณฑ์ก่อนการบังคับใช้จริง ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะแจ้งให้ทราบถึงรูปแบบการรายงานและกำหนดเวลาในการนำส่งข้อมูลมายังธนาคารแห่งประเทศไทยในโอกาสต่อไป โดยอาจจะเป็นการจัดทำในลักษณะเดียวกันกับการจัดทำแบบประเมินผลกระทบต่อสถาบันการเงินจากหลักเกณฑ์ Basel III ของ BCBS (Basel III implementation monitoring reporting template) สำหรับงวดเดือนมิถุนายน 2555 ที่ผ่านมา ซึ่งธนาคารพาณิชย์ได้ให้ความร่วมมือกับธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล

(นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล)
ผู้ว่าการ
ธนาคารแห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย วิธีการคำนวณสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Total exposure)

ฝ่ายนโยบายความเสี่ยง
โทรศัพท์ 0-2283-5874 และ 0-2283-5878
โทรสาร 0-2283-5983

วิธีการคำนวณสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Total exposure)

1. คำจำกัดความ

ในเอกสารแนบฉบับนี้

“สินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งสิ้น (Total exposure)” หมายถึง ผลรวมของสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทุกรายการ ณ วันสิ้นเดือน

“รายการนอกงบดุล” หมายถึง ภาระผูกพันของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ยกเว้น ภาระผูกพันที่มาตรฐานการบัญชีกำหนดให้รายงานเสมือนเป็นสินทรัพย์ในงบดุล[1]

“Specific provision” หมายถึง เงินสำรองที่ได้กันไว้สำหรับสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทั้งหมด โดยธนาคารพาณิชย์ต้องสามารถระบุได้ว่าเป็นเงินสำรองของที่ได้กันไว้สำหรับสินทรัพย์หรือรายการนอกงบดุลใด ทั้งนี้ รวมถึงเงินสำรองที่ได้กันไว้สำหรับส่วนที่ลดลงจากการปรับมูลค่าตามราคาตลาดของตราสารหนี้และตราสารทุนที่ถือไว้เพื่อค้าและเผื่อขาย และมูลค่าการด้อยค่าด้วย แต่ไม่รวมเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติที่ธนาคารพาณิชย์นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 แล้ว

“สินทรัพย์ตราสารอนุพันธ์” หมายถึง มูลค่ายุติธรรมของธุรกรรมอนุพันธ์เฉพาะที่มีส่วนปรับมูลค่าเป็นผลกำไร

“Repo-style transaction” หมายถึง ธุรกรรม Reverse repo ธุรกรรม Repo และ ธุรกรรม Securities borrowing and lending (SBL)

“ธุรกรรม Reverse repo” หมายถึง ธุรกรรมการซื้อหลักทรัพย์โดยมีสัญญาจะขายคืนตามธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private repo)

“ธุรกรรม Repo” หมายถึง ธุรกรรมการขายหลักทรัพย์โดยมีสัญญาจะซื้อคืนตามธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private repo)

“ธุรกรรม Securities borrowing and lending” หมายถึง ธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์

2. การคำนวณสินทรัพย์

ให้ใช้มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์รายการนั้น ในการคำนวณหาผลรวมของสินทรัพย์ในงบดุล **ยกเว้น** รายการที่ได้หักออกจากเงินกองทุนแล้ว โดยแบ่งวิธีการคำนวณเป็น 3 ประเภท ดังนี้

[1] ภาระผูกพันที่มาตรฐานการบัญชีกำหนดให้รายงานเสมือนเป็นสินทรัพย์ในงบดุล เช่น ภาระผูกพันที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับรองตั๋วเงินเพื่อลูกค้า (ภาระของลูกค้าจากการรับรอง) หรือการรับรองอย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันที่ธนาคารพาณิชย์ต้องเป็นผู้จ่ายเงินตามที่ให้การรับรองไว้

2.1 สินทรัพย์อื่น ๆ นอกจากที่ระบุในข้อ 2.2 และ 2.3 เช่น เงินสด เงินให้สินเชื่อ เงินลงทุน และสินทรัพย์อื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในเอกสารแนบนี้

ให้คำนวณโดยใช้มูลค่าตามบัญชีสุทธิหลังหัก Specific provision

2.2 สินทรัพย์ตราสารอนุพันธ์

ให้คำนวณโดยใช้มูลค่ายุติธรรมที่มีส่วนปรับมูลค่าเป็นผลกำไรของธุรกรรมอนุพันธ์ ทั้งนี้ หากเป็นสัญญาอนุพันธ์ที่ธนาคารพาณิชย์มีการลงนามในสัญญาที่ยินยอมให้หักกลบลบหนี้ระหว่างกันที่มีเงื่อนไขครบถ้วน (Netting agreement) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญาสำหรับธุรกรรมอนุพันธ์ ให้ใช้มูลค่าสุทธิของกำไรและขาดทุนที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมของทุกสัญญาที่อยู่ภายใต้ Netting agreement เดียวกันนั้นในการคำนวณ

2.3 ธุรกรรม Repo-style transaction

ให้คำนวณโดยใช้มูลค่าตามบัญชีสุทธิหลังหัก Specific provision สำหรับธุรกรรม Repo-style transaction ที่เป็นสินทรัพย์ในงบดุล ได้แก่

- เงินให้สินเชื่อที่เกิดจากการทำธุรกรรม Reverse repo
- ลูกหนี้ที่เกิดจากการชำระมาร์จิ้นตามธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private repo)
- ลูกหนี้ที่เกิดจากการวางเงินสดเป็นหลักประกันในการยืมหลักทรัพย์ (Securities borrowing) ตามธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (Securities borrowing and lending)

ทั้งนี้ หากเป็นธุรกรรม Repo-style transaction ที่อยู่ภายใต้ Master netting agreement เดียวกัน ให้ใช้มูลค่าสุทธิของธุรกรรมที่เกิดจากการหักกลบระหว่างลูกหนี้เงินสดและเจ้าหนี้เงินสด[2] จากธุรกรรมที่อยู่ภายใต้ Master netting agreement เดียวกันนั้น ในการคำนวณ

3. การคำนวณรายการนอกงบดุล

ให้ใช้มูลค่าจำนวนเงินตามสัญญา (Notional amount) ในการคำนวณหาผลรวมของรายการนอกงบดุล โดยแบ่งวิธีการคำนวณเป็น 3 ประเภท ดังนี้

[2] ธนาคารพาณิชย์สามารถหักกลบระหว่างลูกหนี้เงินสดและเจ้าหนี้เงินสด ที่เกิดจาก ธุรกรรม Reverse repo ธุรกรรม Repo หรือ ธุรกรรม SBL ที่อยู่ภายใต้ Netting agreement เดียวกันได้ ยกตัวอย่างเช่น ธนาคารพาณิชย์ A ทำธุรกรรม Reverse repo และ ธุรกรรม Repo กับคู่สัญญา ก. ซึ่งอยู่ภายใต้ Master netting agreement เดียวกัน โดย (1) ให้สินเชื่อกับคู่สัญญา ก. 200 บาท โดยได้รับตราสารมูลค่า 220 บาท เป็นหลักประกัน และ (2) กู้ยืมเงินจากคู่สัญญา ก. 100 บาท โดยวางตราสารมูลค่า 120 บาท เป็นหลักประกัน ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์ A สามารถนำเงินกู้ยืม (เจ้าหนี้เงินสด = 100 บาท) มาหักกลบกับเงินให้สินเชื่อ (ลูกหนี้เงินสด = 200 บาท) โดยมูลค่าของสินทรัพย์จากการทำธุรกรรม Reverse repo จะลดจาก 200 บาท เหลือเท่ากับ 200-100 = 100 บาท ส่วนภาระผูกพันที่เกิดจากการวางตราสารเป็นหลักประกันตามธุรกรรม Repo นั้น ถือเป็นรายการนอกงบดุลเท่ากับ 120 บาท

3.1 ธุรกรรมอนุพันธ์ (Derivatives)[3]

ให้คำนวณโดยใช้มูลค่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Gross add-ons: A_{Gross}) ตามวิธี Current exposure method (วิธี CEM) กรณีที่ไม่มี Netting agreement ตามที่กำหนดในประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญาสำหรับธุรกรรมอนุพันธ์

ทั้งนี้ หากเป็นสัญญาอนุพันธ์ที่ธนาคารพาณิชย์มีการลงนามในสัญญาที่ยินยอมให้หักกลบลบหนี้ระหว่างกันที่มีเงื่อนไขครบถ้วน (Netting agreement) ให้คำนวณโดยใช้มูลค่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Net add-ons: A_{Net}) ของสัญญาอนุพันธ์ที่อยู่ภายใต้ Netting agreement เดียวกัน ตามวิธี Current exposure method (วิธี CEM) กรณีมี Netting agreement ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญาสำหรับธุรกรรมอนุพันธ์

3.2 รายการนอกงบดุลประเภทวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ที่สามารถยกเลิกได้โดยไม่มีเงื่อนไข (Unconditionally cancellable commitment)

ให้คำนวณโดยใช้มูลค่าจำนวนเงินตามสัญญา (Notional amount) คูณด้วยค่าแปลงสภาพ (Credit conversion factor: CCF) เท่ากับร้อยละ 10

3.3 รายการนอกงบดุลประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ธุรกรรมอนุพันธ์

ให้คำนวณโดยใช้มูลค่าจำนวนเงินตามสัญญาของรายการนอกงบดุล (Notional amount) คูณด้วยค่าแปลงสภาพ (Credit conversion factor: CCF) เท่ากับร้อยละ 100 โดยตัวอย่างรายการนอกงบดุลประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ธุรกรรมอนุพันธ์ ได้แก่

- วงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ นอกจากที่ระบุในข้อ 3.2
- การรับอาวัลตั๋วเงิน สอดเข้าแก้หน้าในตั๋วเงิน
- การค้ำประกันการกู้ยืมเงิน
- การค้ำประกันการกู้ยืมเงินในลักษณะอื่น ซึ่งจะต้องชำระหนี้แทนโดยปราศจากเงื่อนไข
- การค้ำประกันการขาย ขายลด หรือขายช่วงลดตั๋วเงิน
- ภาระผูกพันที่เกิดจากการทำธุรกรรม Repo
- ภาระผูกพันที่เกิดจากการชำระมาร์จิ้นตามธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน (Private repo)

[3] สำหรับธุรกรรมอนุพันธ์ด้านเครดิตในบัญชีเพื่อการธนาคาร (Banking book) ให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติ ดังนี้ (1) กรณีที่ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ซื้อข้อตกลงรับประกันความเสี่ยง (Protection buyer) - ไม่อนุญาตให้นำอนุพันธ์ด้านเครดิตมาใช้ปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์อ้างอิง โดยให้คำนวณมูลค่ารายการดังกล่าวด้วยวิธี CEM เหมือนกรณีฐานะอนุพันธ์ด้านเครดิตในบัญชีเพื่อการค้า (Trading book) (2) กรณีที่ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ขายข้อตกลงรับประกันความเสี่ยง (Protection seller) - ให้คำนวณมูลค่ารายการดังกล่าวด้วยวิธี CEM เหมือนกรณีฐานะอนุพันธ์ด้านเครดิตในบัญชีเพื่อการค้า (Trading book)

- ภาระผูกพันจากการให้ยืมหลักทรัพย์ (Securities lending) ตามธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (Securities borrowing and lending (SBL))

- ภาระผูกพันที่เกิดจากการวางหลักทรัพย์เป็นหลักประกันในการยืมหลักทรัพย์ (Securities borrowing) หรือภาระผูกพันที่เกิดจากการวางหลักทรัพย์เพิ่มเพื่อชำระมาร์จิ้น ตามธุรกรรมการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (Securities borrowing and lending: SBL)

- การสลักหลังตั๋วเงินแบบผู้รับสลักหลังมีสิทธิไล่เบี้ย (With recourse)

- สัญญาการซื้อสินทรัพย์ ซึ่งธนาคารพาณิชย์ต้องปฏิบัติตามโดยปราศจากเงื่อนไข

- การค้ำประกัน การรับประกัน หรือการก่อภาระผูกพันในรูปแบบใด ๆ ของธนาคารพาณิชย์อันเนื่องมาจากการขายสินทรัพย์

- การค้ำประกันการเพิ่มทุน หรือการค้ำประกันในลักษณะอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการกู้ยืมเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

- ภาระผูกพันซึ่งขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของลูกค้า เช่น การค้ำประกันการรับเหมาก่อสร้าง การค้ำประกันการยื่นซองประกวดราคา (Bid bond) การค้ำประกันการปฏิบัติงานตามสัญญาซื้อขาย/ว่าจ้าง (Performance bond) การค้ำประกันการซื้อขายพัสดุ เป็นต้น

- การประกันการจำหน่ายตราสารหรือหลักทรัพย์แบบ Firm underwriting

- การค้ำประกันการชำระเงินค่าภาษี เช่น ภาษีนำเข้า ภาษีของชาวต่างประเทศที่ทำงานในประเทศไทยและจะเดินทางออกนอกประเทศ ภาษีกรมสรรพสามิต การชำระภาษีสินค้าขาเข้า หรือการขอคืนภาษี เป็นต้น

- การค้ำประกันการชำระเงินค่าน้ำหรือมิเตอร์น้ำ ค่าไฟฟ้าหรือมิเตอร์ไฟฟ้า

- การค้ำประกันการชำระเงินค่าสินค้า

- การค้ำประกันเพื่อการเบิกเงินล่วงหน้า (Advance payment guarantee)

- การค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญาอื่น เช่น การค้ำประกันบุคคลต่างด้าวเข้าเมือง ค้ำประกันการใช้จ่ายผ่านบัตร Synergy card หรือ Star card ในการเติมน้ำมัน เป็นต้น

- การค้ำประกันผลงาน/ค้ำประกันคุณภาพสินค้า (Retention/Warranty bond)

- การค้ำประกันต่อศาล เช่น การค้ำประกันเพื่อการดำเนินคดี หรือเพื่อรอคำตัดสินของศาล

- ภาระผูกพันตามเล็ตเตอร์ออฟเครดิต ทั้งกรณี Issuing bank และ Confirming bank ทั้งที่มีเอกสารประกอบแล้วและยังไม่มีเอกสารประกอบ รวมถึง ภาระรับรองตามตั๋วเงินค่าสินค้าเข้าที่ยังไม่ครบกำหนด (Acceptances on trade bill)

- การค้ำประกันการออกของ (Shipping guarantee)

- ภาระผูกพันอื่น ๆ